

ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ

ΒΡΟΝΤΕΡΟ ΟΧΙ

Το σχέδιο νόμου της με το κωδικό όνομα "Καλλικράτης" αποτελεί τη διοικητική αναδιάρθρωση που προωθεί η κυβέρνηση. Ένα μεγάλο κομμάτι του νομοσχεδίου αποτελεί το κομμάτι που αφορά στα διοικητικά όρια και τις συνενώσεις των νέων δήμων. Γενική φιλοσοφία της αναδιάρθρωσης αυτής είναι η συνένωση των "Καποδιστριακών" δήμων σε μεγαλύτερους και η μεταφορά πολλών αρμοδιοτήτων από τον κρατικό μηχανισμό στην αυτοδιοίκηση. Έτσι έχουν τεθεί κάποιες προϋποθέσεις στις συνενώσεις που αποτελούν προαπαιτούμενα για να διασφαλιστεί ότι οι νέοι δήμοι θα πληρούν τις προϋποθέσεις που θέλει η κυβέρνηση.

Τα σενάρια και το παρασκήνιο για το δήμο μας

Από νωρίς άρχισαν να ακούγονται τα σενάρια για το δήμο μας και το επικρατέστερο ήταν αυτό για τη συνένωση με το δήμο Λαγκαδά. Με μικρότερες πιθανότητες μελετούνταν και το σενάριο της συνένωσης των δήμων Ασσήρου, Λαχανά και Μυγδονιάς. Έτσι, και με το δεδομένο ότι η βέλτιστη λύση για το δήμο μας ήταν η δεύτερη, και αφού πληρούνταν οι προϋποθέσεις συνένωσης, από πολύ νωρίς άρχισαν οι συζητήσεις γι' αυτή. Ξαφνικά, τον τελευταίο καιρό, είδε το φως της δημοσιότητας το ενδεχόμενο ο δήμος μας να συμμετέχει στο δήμο Ωραιοκάστρου μαζί με το δήμο Καλλιθέας. Αυτό επισημοποιήθηκε και με το προσχέδιο που ανακοινώθηκε από το Υπουργείο Εσωτερικών λίγο καιρό πριν, χωρίς να είναι κάτι οριστικό. Σε αυτό το διάστημα βέβαια κάποιοι που ήθελαν να θεωρηθεί το θέμα λήξαν και να παγωθεί αυτή η απόφαση, προσπάθησαν να κερδίσουν πόντους για τις ερχόμενες δημοτικές εκλογές του φθινοπώρου. Η δυσάρεσκεια από τους δημότες μας ήταν μεγάλη και έτσι για να φανερί η άποψη του κόσμου διενεργήθηκε άτυπο δημοψήφισμα.

Τα αποτελέσματα και τί ακολούθησε

Το αποτέλεσμα ήταν ξεκάθαρο (*πίνακας 1*). Η καταδίκη για το προδιαγραφόμενο μέλλον του δήμου, από τους ίδιους τους

Πίνακας 1

A/A	ΔΡΥΜΟΣ	ΛΗΤΗ	ΜΕΛ/ΧΩΡΙ	ΣΥΝΟΛΟ
ΑΣΣΗΡΟΣ ΛΑΧΑΝΑΣ	262	864	31	1157
ΩΡΑΙΟ- ΚΑΣΤΡΟ	68	36	20	124
ΣΥΝΟΛΟ	335 (5 Λευκά)	900	51	1986

κατοίκους ήταν καθολική. Δυστυχώς όμως, η κυβέρνηση παραβίασε το διάστημα δημόσιας διαβούλευσης για το χωροταξικό και κατέθεσε νωρίτερα το νομοσχέδιο για ψήφιση. Κίνηση που θεωρήθηκε πολιτικά αναξιοπιαστή και αθέμιτη. Το μόνο που μένει είναι να δοιμε πώς θα αντιδράσει ο Δήμος μας και μέσω των θεσμικών παραγόντων αλλά και ατομικά με τη δύναμη της ψήφου του. Για το μόνο που μπορούμε εμείς να δεσμευτούμε είναι ότι η επόμενη μέρα θα βρει τον Π.Σ.Δ. και πάλι εδώ να μάχεται για τα ιδανικά, τα οράματα και τις αρχές τις οποίες υπηρετεί από το 1977.

Τί άλλο όμως αλλάζει το σχέδιο νόμου "Καλλικράτης";

Ο "Καλλικράτης" στην ουσία αυτό που προσπαθεί να αλλάξει είναι ότι θέλει να δημιουργήσει λίγους μεγάλους δήμους και να μεταφέρει σε αυτούς αρμοδιότητες που μέχρι τώρα ανήκουν στον κεντρικό κρατικό μηχανισμό. Για να γίνει όμως αυτό θα πρέπει να χρηματοδοτήσει τους δήμους γιατί θα χρειαστούν επιπλέον πόρους. Οι περισσότεροι δήμοι, όμως, αυτή τη στιγμή χρωστώνε και απ' ότι φαίνεται το κράτος δεν μπορεί να τους χρηματοδοτήσει. Φαίνεται ότι το εγχείρημα είναι καταδικασμένο. Και γεννιέται η απορία: για ποιόν λόγο γίνεται αυτή η μεταρρύθμιση; Κι αν το κράτος δεν μπορεί να στηρίξει οικονομικά τους νέους δήμους, πώς θα βρεθούν οι αναγκαίοι πόροι;

Από κει και πέρα, όμως, διαφαίνεται και ένα άλλο σημαντικό στοιχείο. Αφού, με το νομοσχέδιο αυτό μεταφέρονται πάνω από 200 αρμοδιότητες και οι δήμοι συνενώνονται σε σημείο που οι δήμοι θα μειωθούν στο 1/3, στην ουσία δημιουργούνται μικροί κατά τύπους κυβερνήτες. Οπότε, η πιο άμεση μορφή εξουσίας, η δημοτική, απομακρύνεται υπερβολικά από τον μέσο πολίτη. Σκεφθείτε πόσο δυσκίνητος θα είναι ένας δήμος με 20 δημοτικά διαμερίσματα και πόσο απομακρυσμένος θα είναι ο πολίτης από την Δημοτική Αρχή. Μήπως όλο αυτό είναι μάταιο; Ποιοι παράγοντες είναι αυτοί που καθιστούν την μεταρρύθμιση αυτή αναγκαία;

Ο απελευθερωμένος χρόνος και ο απελεύθερος άνθρωπος

Σε ένα από τα αριστουργήματα του Γεωργίου Βιζυηνού, "Το μόνον της ζωής του ταξείδιον", ο παππούς συμπυκνώνει τον πόθο και την πίκρα ανθρώπων που πολλά ήθελαν να κάνουν, πολλά ονειρεύτηκαν, ελάχιστα έπραξαν. Πολυγνώστης και πολυταξιδεμένος έμοιαζε ο παππούς στα θαμπωμένα μάτια του εγγονού, ο παππούς που είχε ζυμώσει στο μυαλό του τον κόσμο όλο αν και δεν ξέφυγε ποτέ από τον τόπο του. Ο ομφάλιος της Γης ήταν για τον παππού όλη η ύψωμα έξω από το χωριό του. Εκεί πηγαινε, καθόταν με τις ώρες κι ελευθερώνε τη φαντασία του στα τέσσερα σημεία του ορίζοντα. Το διήγημα του ψυχοτόμου Βιζυηνού είναι η ιστορία ζωής ενός ανθρώπου καλοσυνάτου κι υποτακτικού στις βουλήσεις των άλλων, που είχε αυτοεκπαιδευθεί να αποδρά από την πραγματικότητα βυθιζόμενος στα παραμύθια που τα έχτιζε ως αληθινά, έτσι στα-ξιδεutos που ήταν. Τελικώς, το μόνο της ζωής του ταξείδιον ήταν το φευγιό από τη ζωή. Του παππού δεν του έλειπε χρόνος, του έλειπε τόλμη. Τόλμη και φαντασία χρειάζεται σήμερα η διαχείριση του λιγοστού ελεύθερου χρόνου για την πλειονότητα των εργαζομένων.

Από τα παιδιά του σχολείου με το υπερφορτωμένο πρόγραμμα έως τον οικογενειαρχη με τις πολλαπλές υποχρεώσεις, το 24ωρο είναι μια επίπονη ανηφόρα. Η καθηφώρα του Σαββατοκύριακου δεν επαρκεί για να γεμισούν τα πνευμόνια με καθαρό αέρα και να αδειάσει το μυαλό από σκοτούρες. Τα παιδιά μετά το σχολείο τρέχουν στο φροντιστήριο, στο κολύμπι, στο μπάσκετ, στο ωδείο. Οι γονείς πιστεύουν ότι γέννησαν ήρωες, όντα που μπορούν να μάθουν και ν' αντέξουν τα πάντα.

Από την άλλη, πέρασε ανεπιστρεπτή η εποχή που ο πατέρας γυρίζει με τον ημιμέρι σπιτι με την εφημερίδα υπό μάλης, για ζεστό φαί και ξεκούραση, τότε που ένας μισθός έφτανε για να πορευθεί το νοικοκυριό. Τώρα ο πατέρας μετά τη δουλειά πηγαινει στην άλλη δουλειά ή κάνει υπερωρίες "για να μη λείπει τίποτα στα παιδιά". Η μάνα δουλεύει και αυτή και το απόγευμα τραβά άλλο βολυγόθρα, βουνοί οι υποχρεώσεις μέσα κι έξω από το σπιτι. Στην αρχή κάθε χρόνου, πέρα από τις γκριζές, βαρετές ανασκοπήσεις, ανακλαστικά έρχεται στον καθένα, σε άλλον για ώρες, σε άλλον για λίγα λεπτά ή για μια στιγμή, η προσωπική ανασκόπηση. Συνωθούνται τότε όσα δεν πρόλαβε να κάνω, οι απόψεις χαρές που στέρησα στον κατά ένα χρόνο μεγαλύτερο εαυτό μου. Σκέφτομαι τους φίλους που δεν χόρτασα, τις κουβέντες που δεν πρόλαβα ή δεν τόλμησα να εκστομίσω, τηλεφωνήματα σε παλιούς αγαπημένους που είχα δώσει όρκο να κάνω αλλά...

Η έλλειψη ελεύθερου χρόνου, μάλιστα της εποχής και της ψυχής, δίνει όμως κι ένα τέλειο άλλοθι. Άλλοθι που αθώνει την απληστία, τη φιλαυτία, τη ζηλία γι' αυτά που έχει ο διπλανός και πρέπει να αποκτήσουμε κι εμείς. Ελάχιστοι όμως άνθρωποι συνειδητοποιούν ότι πλούσιοι δε θα γίνουμε, αν γεμίσουμε το σεντούκι μας χρήματα, αν γεμίσουμε την ψυχή μας με ωραίες εικόνες, εντυπώσεις, ωραία αισθήματα. Όσο πιο πολλά ηλιοβασιλέματα κλείσουμε στην ψυχή μας, τόσο περισσότερο πλούσιοι θα φύγουμε από τον κόσμο τούτο. Κι όλα αυτά προσφέρονται δωρεάν.

Ελευθέριος Α. Βέτιος

ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΚΑΠΝΙΣΜΑΤΟΣ

Το BBC πριν από περίπου ένα μήνα είχε ένα τίτλο : «Το πιο "εθιμαμένο" κράτος της Ευρώπης απέτυχε να κόψει το τσιγάρο!»! Ο Βρετανός δημοσιογράφος πριν καταλήξει στο συμπέρασμα του φαίνεται να είχε επισκεφθεί την Ελλάδα γεγονός που του επέτρεψε να μεταφέρει πιστά την ατμόσφαιρα που επικρατεί. Ανέφερε λοιπόν : «Παρά τις αρχικές τους προθέσεις για εφαρμογή του νέου νόμου, οι καταστηματαρχες ωθούνται από τους πελάτες στην παρανομία. «Μας αρέσει το φαγητό σας, μας αρέσει η ατμόσφαιρα αλλά εάν δεν μας επιτρέπεται να καπνίσουμε θα πάμε αλλού» λένε οι πελάτες, προβάλλοντας το κάπνισμα ως αναφαιρέτο ανθρώπινο δικαίωμα. Και σας διαβεβαιώνω ότι τα πράγματα έχουν ακριβώς έτσι.

Στην αρχή οι περισσότεροι «καταστηματαρχες» εφάρμοσαν τον νόμο, κάποιοι όμως δεν τον εφάρμοσαν και αντί να τιμωρηθούν επιβραβεύτηκαν μαζεύοντας δυσάρεστημένους καπνιστές. Έτσι η απαγόρευση γκρεμίστηκε ως χάρτινος πύργος καθότι μέρα με την ημέρα όλο και περισσότεροι σκεφτόταν ότι αν δεν παραβιάσουν και αυτοί τους κανόνες, κάποιοι άλλοι θα κερδίσουν παραβιάζοντας τους. Και καταλήγει «Η ανταρσία που χαρακτηρίζει τους Έλληνες και η χαλαρότητα στην εφαρμογή του νόμου είναι οι βασικές αιτίες της ανικανότητας της Ελλάδας να προσαρμοστεί στα Ευρωπαϊκά δεδομένα».

Η αλήθεια είναι ότι μία επίσκεψη σε κάποιο μπαρ ή σε εστιατόριο είναι αρκετή για να διαπιστώσει κάποιος ότι ο αντικαπνιστικός νόμος που είχε ψηφίσει ο πρώην υπουργός Δ. Αβραμόπουλος έχει γίνει... καπνός. Τίποτα δεν έχει αλλάξει και σχεδόν κανένα μαγαζί δεν τον εφαρμόζει. Αντίστοιχη είναι η κατάσταση που επικρατεί και σε πολλούς χώρους εργασίας.

Οι επιστήμονες της αρμόδιας εθνικής συντονιστικής επιτροπής κατά του καπνισματος εγγυόνται ότι ο νόμος δεν μπορεί να εφαρμοστεί επειδή υπάρχουν «παραθυράκια», γι' αυτό και όπως τόνισε ο πρόεδρος της επιτροπής των επιστημόνων, "πρέπει να αρθούν όλες οι εξαιρέσεις, γιατί αυτές αποτελούν το πρόβλημα".

Όπως δήλωσαν χτες τα μέλη της Επιτροπής, όσο η Ελλάδα δε βάζει «βέτο» στο κάπνισμα, εκτίθεται στο εξωτερικό και δείχνει

πως δεν τιμάει την υπογραφή της. Σημειώνεται πως η χώρα μας έχει υπογράψει από το 2005 τη σύμβαση του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας για την καταπολέμηση του καπνισματος, μία σύμβαση που είναι περισσότερες χώρες -μέχρι και η Τουρκία- τηρούν.

Η κ. Μαριλίτσα Ξενογιαννακοπούλου ξεκίνησε σειρά επαφών με όλους τους εμπλεκόμενους φορείς και σε δηλώσεις της προσηγγέριε αλλαγή του υφιστάμενου νόμου, ο οποίος 10 μήνες μετά την ψήφισή του παραμένει ουσιαστικά ανεφάρμοστος. Όπως είπε η υπουργός, σύντομα θα υπάρξει νέος, πιο αυστηρός νόμος, χωρίς να ξεκαθαρίσει αν προσανατολίζεται ή όχι, στην καθολική απαγόρευση του καπνισματος. Σύμφωνα ωστόσο με πληροφορίες, το ενδεχόμενο αυτό δεν αποκλείεται. "Σταθερά θέλουμε να υπάρχει ένα θεσμικό πλαίσιο αυστηρό, αποτελεσματικό, εφαρμοσίμο δίνοντας ταυτόχρονα πολύ μεγάλη σημασία στην ενημέρωση και στην ευαισθητοποίηση του ελληνικού λαού" δήλωσε η κ. Ξενογιαννακοπούλου.

Πηγές αναφέρουν ότι το υπουργείο θα εφαρμόσει ένα νόμο άκρας αυστηρό. Σε πρώτη φάση το τσιγάρο δε θα αποκλείεται από όλους τους χώρους, αλλά θα επιτρέπεται υπό ειδικές συνθήκες και μόνο σε νυχτερινά κέντρα (όπως μπουζουκία) και σε ορισμένα μπαρ και σε δεύτερη φάση θα προωθηθεί η πλήρης απαγόρευση. Ταυτόχρονα, το υπουργείο θα δώσει μεγάλη έμφαση στην ενημέρωση και στην ευαισθητοποίηση του ελληνικού λαού και θα γίνει προσπάθεια να αλλάξει η κουλτούρα και η νοοτροπία των πολιτών με τη βοήθεια ειδικών προγραμμάτων.

Μία νέα ολοκληρωμένη αντικαπνιστική πολιτική, σύμφωνη με τα ευρωπαϊκά πρότυπα και με τις συμβατικές υποχρεώσεις της χώρας, που επιβάλλουν την προστασία των μη καπνιστών, είναι απαραίτητη, επισημαίνουν οι ειδικοί, τη στιγμή που το κάπνισμα ευθύνεται για 20.000 θανάτους το χρόνο, για 700.000 ημέρες νοσηλείας στο Εθνικό Σύστημα Υγείας και για ασθένειες που κοστίζουν στο κράτος 2,14 δισεκατομμύρια ευρώ ετησίως!

Καρλαμπάκη Μαρία

Ο Π.Σ.Δ. ευχαριστεί όλους όσους προσεφεραν οικονομική ενίσχυση στο Σύλλογο, για το διάστημα που η εφημερίδα καθυστέρησε να κυκλοφορήσει.